

Sygn. akt **V Ca 1737/20**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Magdalena Daria Figura
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. I. i A. I.

przeciwko (...) Sp. z o. o. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 30 czerwca 2020 r., sygn. akt I C 5712/18

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

Sygn. akt V Ca 1737/20

UZASADNIENIE

Powodowie P. I. i A. I. domagali się zasądzenia od pozwanego (...) sp. z o.o. w W. po 250 euro wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od 18 lipca 2018 r. do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew (...) sp. z o.o. w W. (poprzednio (...) sp. z o.o. w W.) domagał się oddalenia powództwa w całości. Pozwany podniósł zarzut braku legitymacji czynnej oraz, że opóźnienie lotu było konsekwencją niekorzystnych warunków atmosferycznych, które występowały 17 lipca 2018 r. nad lotniskiem w B..

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2020 r. Sąd połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawę prowadzoną pod sygn. akt I C 2797/19 ze sprawą I C 5712/18.

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2020 r. Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie w punkcie I zasądził od pozwanego (...) spółki z o.o. w W. na rzecz powodów P. I. i A. I. po 250 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 4 października 2018 r. do dnia zapłaty, w punkcie II w pozostałym zakresie powództwo oddalił oraz w punkcie III zasądził od pozwanego (...) sp. z o.o. w W. na rzecz powodów P. I. i A. I. po 322,20 zł jako zwrot kosztów postępowania, w tym po 287 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego stanowiły następujące ustalenia Sądu Rejonowego:

P. I. i A. I. planowali odbyć 17 lipca 2018 r. lot z B. do W. lotem nr (...) W ramach umowy przewóz lotniczy na wskazanej trasie świadczył (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Pismem z 27 sierpnia 2018 r. powodowie, reprezentowani przez adwokata, wezwali pozwanego przewoźnika do zapłaty po 250 euro w związku z opóźnionym lotem (...) z 17 lipca 2018 r. w terminie 30 dni od dnia odebrania korespondencji pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Pismo zostało doręczone pozwanej spółce 20 września 2018 r.

Pismem z 4 października 2018 r. pozwany poinformował powodów, że opóźnienie rejsu spowodowane było okolicznościami, które pozostają poza kontrolą przewoźnika tj. niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, których autentyczność i zgodność ze stanem faktycznym nie budziła wątpliwości oraz na podstawie twierdzeń stron przyznanych wprost i niezaprzeczonych przez stronę przeciwną, na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c.

Sąd Rejonowy pominął wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego ds. lotnictwa oraz nie oparł się na złożonych przez pozwanego do akt wydrukach tj. raportu lotu, dokumentu (...), listy opóźnień, listy nadzwyczajnych okoliczności oraz wytycznych interpretacyjnych dotyczących rozporządzenia.

Zdaniem Sądu Rejonowego pozwany nie dostarczył żadnego materiału dowodowego, który mógłby stanowić podstawę do wydania opinii przez biegłego sądowego. Złożone przez pozwanego wydruki internetowe z niewiadomego źródła nie mogą stanowić podstawy do wydania przez biegłego opinii. Niewątpliwym pozostaje, że biegły mógłby odczytać zawarte w nich dane i właściwie je zinterpretować. Rzecz jednak w tym, że w ogóle nie wiadomo, czy rzeczony wydruk odzwierciedla faktyczne warunki pogodowe nad lotniskiem w B. w kluczowym dla sprawy czasie, czy zostały oparte na miarodajnych danych zebranych we właściwy obiektywnie sposób. W tej sytuacji dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność odczytania i zinterpretowania danych zawartych w złożonych wydrukach tylko po to, aby potem stwierdzić, że opinia została oparta na niewiarygodnych podstawach byłaby zbędnym przedłużaniem postępowania i generowaniem niepotrzebnych kosztów.

Sąd Rejonowy w tak ustalonym stanie faktycznym zważył co następuje:

Powództwa zasługiwały na uwzględnienie w przeważającej części.

Podstawą uwzględnienia powództw był art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów (dalej jako : rozporządzenie). Ochrona na podstawie przepisów powołanego rozporządzenia obejmuje nie tylko pasażerów lotów regularnych ale również pasażerów lotów nieregularnych, w tym także lotów stanowiących część zorganizowanych wycieczek (motyw piąty rozporządzenia). Pozwany nie kwestionował faktu, że lot, którego dotyczyły pozwany, był odpłatny. Pozwany nie negował również samego faktu opóźnienia lotu. Broniąc się przed żądaniem powodów pozwany podniósł zarzut braku legitymacji czynnej oraz powoływał się na nadzwyczajne okoliczności w postaci złych warunków atmosferycznych nad lotniskiem w B.. Twierdzenia pozwanego pozostały nieudowodnione i jako takie nie mogły mieć wpływu na treść wyroku. Pozwany powoływał się na brak legitymacji czynnej powoda z uwag na brak przedstawienia potwierdzonej rezerwacji.

W ocenie Sądu Rejonowego zarzuty pozwanego nie zasługiwały na uwzględnienie albowiem niezasadnym jest wymaganie od powoda zachowania karty pokładowej w celu wykazania stawienia się na odprawie, bowiem przewoźnik lotniczy ma możliwość zweryfikowania czy pasażer zgłosił się do odprawy i znalazł się na pokładzie (postanowienie TSUE C-756/18).

W dalszej kolejności należy zdaniem Sądu Rejonowego wskazać, że ciężar wykazania, że odwołanie lotu wynikało z nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, spoczywa na przewoźniku obsługującym lot (art. 5 ust. 3 rozporządzenia). Niewątpliwie niekorzystne warunki atmosferyczne mogą stanowić nadzwyczajną i niezależną od przewoźnika przyczynę opóźnienia, jeżeli nie mógł on ich racjonalnie przewidzieć i uwzględnić w ramach normalnego wykonywania działalności w danym czasie. Niemniej jednak twierdzenia pozwanego nie zasługują na uwzględnienie, albowiem pozwany nie przedstawił żadnych miarodajnych środków dowodowych, z których wynikałoby, że rzeczywiście pogoda uniemożliwiła odbycie skażonego lotu w zaplanowanym czasie. Pozwany jako przewoźnik dysponuje dokumentami, w których wskazane są ewentualne odmowy udzielenia zgody na start czy lądowanie wydanie przez kontrolę lotów wiążące pozwanego jako podmiot wyłącznie korzystający z lotniska i uzasadniają wystąpienie nadzwyczajnej okoliczności po stronie przewoźnika. Zatem, jeżeli pozwany dysponował dowodami uzasadniającymi wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności wyłączających jego odpowiedzialność i nie złożył ich we właściwej formie we właściwym czasie pomimo takiej możliwości to obecnie musi ponieść tego negatywne konsekwencje. Powołanie przez pozwanego jedynie prognozy dotyczącej niebezpiecznych zjawisk pogodowych oraz komunikatu (...) nie może zastępować postępowania dowodowego, ani zwalniać przewoźnika z obowiązku przedstawienia dowodów potwierdzających zaistnienie przywołanych okoliczności, wykazania racjonalności podjętych działań oraz ich wpływu na zakłócenie lotu. Na ich podstawie nie sposób ustalić, że lot o nr (...) 17 lipca 2018 r. nie mógł odbyć się o planowanym czasie z uwagi na występujące wówczas na danym obszarze warunki atmosferyczne. Są to ogólne prognozy dla określonych obszarów, które nie oznaczają, że loty w danych regionach zostały zupełnie odwołane z uwagi na możliwość wystąpienia bądź wystąpienie określonych zjawisk atmosferycznych. Jest to o tyle istotne, że przepisy rozporządzenia nakładają na przewoźnika lotniczego wyraźnie obowiązek udowodnienia – a nie jedynie uprawdopodobnienia - nadzwyczajnych okoliczności, jeżeli przewoźnik powołuje się na takowe jako przyczynę odwołania czy opóźnienia lotu. Tymczasem wydruki dołączone przez pozwanego do odpowiedzi na pozew co najwyżej uprawdopodobniają okoliczności, na które pozwany się powoływał. Natomiast żadna miarą nie stanowią dowodu na faktyczne zaistnienie niekorzystnych warunków pogodowych na trasie skarżonego lotu oraz zaistnienia w tej konkretnej sprawie związku przyczynowego między podnoszonymi przez pozwanego warunkami atmosferycznymi a opóźnieniem lotu.

Za dowód na okoliczności podnoszone przez pozwanego nie sposób zdaniem Sądu Rejonowego również uznać listy nadzwyczajnych okoliczności, która stanowi otwarty i niewiążący katalog nadzwyczajnych okoliczności zarówno dla krajowych organów wykonawczych jak i sądów. Jest ona dokumentem jedynie informacyjnym, niewyrażającym wiążącej opinii Komisji Europejskiej, lecz może stanowić pewną wskazówkę interpretacyjną przy ocenie zaistniałego zdarzenia. Nie może natomiast zastępować postępowania dowodowego, ani zwalniać przewoźnika z obowiązku przedstawienia dowodów potwierdzających zaistnienie przywołanych nadzwyczajnych okoliczności. Przepisy rozporządzenia nakładają na przewoźnika wyraźnie obowiązek udowodnienia, a nie jedynie uprawdopodobnienia nadzwyczajnych okoliczności, jeżeli przewoźnik powołuje się na takowe jako przyczynę odwołania czy opóźnienia lotu. Jeżeli powodowie pozostaliby bierni wobec twierdzeń pozwanego, wówczas faktycznie można byłoby uznać - wobec braku kwestionowania ze strony powodowej, wydruki internetowe za wystarczający dowód wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności, na które powoływał się pozwany. Skoro jednak powodowie wyraźnie zaprzeczyli wiarygodności wydruków przedstawionych przez pozwanego, to na pozwanym spoczywał ciężar przedstawienia dowodów o charakterze obiektywnym.

W rezultacie zdaniem Sądu Rejonowego pozwany nie udowodnił, że w analizowanym przypadku miały miejsce „nadzwyczajne okoliczności” które zwalniałyby go od odpowiedzialności na podstawie art. 5 ust. 3 Rozporządzenia nr 261/2004 r. W związku z powyższym, mając na uwadze treść art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia stwierdzić należało, że powodom przysługuje wobec pozwanego roszczenie o odszkodowanie w kwocie po 250 euro.

O odsetkach od należności głównej, Sąd orzekł na podstawie art 481 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Powodowie wnosili o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od 18 lipca 2018 r., to jest od dnia następnego po dacie wykonania skarżonego lotu. Tak sformułowanie żądanie odsetkowe nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż roszczenie powodów ma charakter bezterminowy. Dla ustalenia daty, od której pozwany pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem

świadczenia na rzecz powodów- i tym samym daty, od której powodom należą się odsetki – kluczowe zatem było ustalenie czy powodowie skutecznie wezwali pozwanego do zapłaty i jaki termin na spełnienie roszczenia wyznaczyli. Z dowodów dołączonych do pozwu wynika, że pozwany otrzymał wezwanie 3 września 2018 r. z wyznaczeniem 30 dniowego terminu, a zatem 4 października 2018 r. roszczenie było już wymagalne, zatem żądanie odsetek od tej daty należało uznać za zasadne i w konsekwencji orzeczono jak w pkt I i II sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na fakt, że stroną przegrywającą jest strona pozwana, to na niej spoczywa obowiązek pokrycia kosztów postępowania w całości. W związku z powyższym Sąd Rejonowy nałożył na pozwanego obowiązek zwrotu na rzecz każdego powoda po 322,20 zł jako zwrot kosztów postępowania, na które złożyły się opłata od pozwu po 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego będącego adwokatem po 270 zł, ustalone na podstawie § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, opłata skarbową od pełnomocnictwa po 17 zł, oraz koszty wezwania do zapłaty po 5.20 zł (pkt III sentencji wyroku).

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniosła strona pozwana zaskarżając go w części dotyczącej punktu I i III. Zaskarżonemu orzeczeniu pozwany zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego tj. art. 6 k.c. w zw. z art. 7 ust. 1 oraz 3 ust. 2 lit. a Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów poprzez jego błędną wykładnię polegająca na uznaniu, że to na pozwanym ciąży obowiązek przedstawienia dowodów podważających podnoszone przez powodów okoliczności podczas gdy, udowodnienie przesłanek koniecznych dla wypłaty odszkodowania należało do Powodów co doprowadziło do nieuprawnionego stwierdzenia, że powodowie posiadali legitymację czynną do występowania w niniejszej sprawie pomimo nieudowodnienia przez nich faktu uczestnictwa w skarżonym locie.

2. Naruszenie przepisów postępowania które miało wpływ na wynik sprawy tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i dokonanie ich oceny dowolnej, w szczególności w odniesieniu do następujących dowodów

a) osi czasu samolotu (...)z dnia 17 lipca 2018 r.

b) depeszy (...) i depesz (...) dla lotniska w B. ((...)) z dnia 17 lipca 2018r.

c) wydruków ze strony internetowej (...)

d) raportu kapitana dotyczącego lotu(...) i lotu uzupełniającego z W. do B.

poprzez

- błędne przyjęcie, że ww dokumenty są niewiadomego pochodzenia oaz nie mogą stanowić podstawy do wydania opinii biegłego ds lotnictwa cywilnego, podczas gdy są one dokumentami, którymi podmioty uczestniczące w transporcie lotniczym standardowo się posługują, a w analogicznych sprawach stanowią podstawę do sporządzenia opinii przez biegłego ds lotnictwa cywilnego

- błędne przyjęcie, że przedstawione przez Pozwaną dowody mogą nie odzwierciedlać faktycznych warunków pogodowych nad lotniskiem w B. w dniu 17 lipca 2018 r. oraz mogą nie opierać się na miarodajnych danych zebranych w obiektywny sposób, podczas gdy instrukcja dotycząca sposobu odczytywania depesz (...) i depesz (...) jest informacją powszechnie dostępną w Internecie, a szczegółowe adresy stron internetowych zawierające wspomniana instrukcję zostały wskazane w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew co doprowadziło do nieuprawnionego twierdzenia, że Pozwana nie przedłożyła dowodów uzasadniających wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności oraz nie wykazała podstaw do zwolnienia jej z odpowiedzialności odszkodowawczej co w rezultacie doprowadziło do następstw w postaci:

3. naruszenia przepisów postępowania które miało wpływ na wynik sprawy tj. art. 235(2) § 1pkt 3 i 5 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez nieuzasadnione stwierdzenie, że powołany przez Pozwaną w odpowiedzi na pozew dowód z opinii biegłego ds lotnictwa cywilnego wymaga pominięcia, ponieważ jest nieprzydatny do wykazania przyczyn opóźnienia skarżonego lotu oraz zmierza jedynie do przedłużenia postępowania, podczas gdy dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy wymagane były wiadomości specjalne co w konsekwencji doprowadziło do uznania przez Sąd I instancji, że Pozwana nie wykazała, iż opóźnienie lotu nr (...)w dniu 17 lipca 2018 r. było wynikiem niekorzystnych warunków meteorologicznych występujących nad lotniskiem w B. we wcześniejszej części rotacji i mających wpływ na skarżony lot, które to przyczyny były okolicznościami nadzwyczajnymi, których Pozwana nie mogła uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, co w konsekwencji mogło skutkować nierozpoznanie istoty sprawy, w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c.

4.naruszenie przepisów postępowania które miało wpływ na wynik sprawy tj. art 228 § 2 k.p.c. poprzez brak zweryfikowania z urzędu przez Sąd I instancji prawdziwości przedstawionych przez pozwaną dowodów dotyczących warunków pogodowych nad lotniskiem w B. w dniu 17 lipca 2018 r., podczas gdy instrukcja dotycząca sposobu odczytywania depeszy (...) i depsz (...) jest informacja powszechnie dostępną w Internecie, których szczegółowe adresy stron internetowych zostały wskazane w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew co w konsekwencji doprowadziło do uznania przez Sąd I instancji, że Pozwana przedłożyła dowody stanowiące wydruki niewiadomego pochodzenia, które nie mogą stanowić obiektywnego materiału dowodowego do sporządzenia przez biegłego ds lotnictwa cywilnego opinii w przedmiocie niekorzystnych warunków pogodowych występujących nad lotniskiem w B. 17 lipca 2018 r. co w konsekwencji mogło skutkować nierozpoznanie istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c.

5. naruszenie przepisów postępowania które miało istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i odmowę nadania waloru wiarygodności dowodom

a) raportowi z lotu (...)

b) dokumentowi „(...)”

c) wytycznym interpretacyjnym dotyczącym Rozporządzenia (WE) nr 261/2004

poprzez całkowite pominięcie treści wszystkich przytoczonych wyżej dokumentów oraz stwierdzenie, że nie mogą one zastępować postępowania dowodowego ani zwalniać przewodnika z obowiązku przedstawienia dowodów potwierdzających, iż lot o nr (...) 17 lipca 2018 r. nie mógł odbyć się w planowanym czasie z uwagi na występujące wówczas w B. warunki atmosferyczne, podczas gdy wszechstronna analiza materiału dowodowego tj. wymienionych dowodów w połączeniu z analizą depeszy (...) i depsz (...) dla lotniska w B. w dniu 17 lipca 2018 r. mogłyby doprowadzić Sąd I instancji do przekonania, że warunki pogodowe nad lotniskiem w B. uniemożliwiły bezpieczne wykonanie lotu nr (...), a także opóźniły start samolotu w związku z czym konieczne było przekierowanie samolotu do W. i kontynuowanie rotacji po poprawie pogody co doprowadziło do nieuprawnionego twierdzenia, że Pozwana nie wykazała należyście, żeby doszło do wystąpienia nadzwyczajnej okoliczności w postaci niekorzystnych warunków meteorologicznych mających bezpośredni wpływ na skarżony lot a także, że Pozwana nie uczyniła zadość obowiązkowi wykazania, że opóźnienie w skarżonym locie było jedynie w części spowodowane okolicznościami za które ponosi odpowiedzialność , natomiast w części spowodowane wystąpieniem nadzwyczajnych okoliczności co w konsekwencji mogło skutkować nierozpoznanie istoty sprawy w rozumieniu art 386 § 4 k.p.c.

6. samoistny błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieuprawnionym twierdzeniu, że zaprezentowany przez Pozwaną materiał dowodowy został zakwestionowany przez stronę powodową podczas gdy w przedmiotowej sprawie powodowie ograniczyli się do złożenia pozwów i nie skorzystali z zezwolenia Sądu I instancji z 20 maja 2020 r. na złożenie do akt sprawy pisma procesowego stanowiącego ustosunkowanie się do twierdzeń, wniosków i dowodów strony przeciwnej, jak również nie przedstawili stanowiska w sprawie na rozprawie z dnia 30 czerwca 2020 r. co w konsekwencji powinno doprowadzić Sąd I instancji do wniosku, że całokształt faktów przedstawionych przez pozwaną został przyznany przez powodów na podstawie art. 230 k.p.c.

7. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy tj. art. 327(1) § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez brak uszczegółowienia, którym dowodom Sąd odmówił wiarygodności i mocy dowodowej (z wyłączeniem dowodu z raportu lotu, dokumentu (...), listy opóźnień, listy nadzwyczajnych okoliczności oraz wytycznych interpretacyjnych dotyczących rozporządzenia, które sąd I instancji wymienił na początku uzasadnienia wyroku) i zastąpienie enumeratywnego wyliczenia dowodów, którym Sąd I Instancji odmówił wiarygodności sformułowaniem „wydruki internetowe z niewiadomego źródła” co w znaczącej mierze uniemożliwia poddanie zaskarżonego wyroku kontroli instancyjnej.

Wobec powyższych zarzutów pozwana wniosła o

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów postępowania przed Sądem I instancji, ewentualnie z uwagi na zarzut nierozpoznania istoty sprawy uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz pozostawienie temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego

2. zmianę postanowienia Sądu I instancji z dnia 30 czerwca 2020 r. w przedmiocie pomyślenia wniosku pozwanej zgłoszonego w odpowiedzi na pozew w przedmiocie dowodu z opinii biegłego ds. lotnictwa cywilnego poprzez dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego ds. lotnictwa cywilnego celem wykazania przyczyn opóźnienia lotu (...) w dniu 17 lipca 2018r. I znaczenia załączonych do odpowiedzi na pozew dokumentów tj. depesz (...) i (...), raportów z lotów oraz osi czasu obrazujących wykonane loty oraz wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności oraz ich skutki dla lotu (...) i lotów (...) oraz wyjaśnienia czy okoliczności te były dla pozwanej przewidywalne i czy pozwana miała możliwość podjęcia jakichkolwiek środków mających na celu uniknięcie wystąpienia tych zdarzeń

3. przeprowadzenie rozprawy apelacyjnej

4. zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania przed sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez adwokata wedle norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego apelacja strony pozwanej zasługiwała na uwzględnienie w zakresie w jakim prowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m.st. Warszawy w Warszawie z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego.

Na wstępie rozważań Sąd Okręgowy wskazuje, że w jego ocenie bezzasadny okazał się postawiony w apelacji zarzut dotyczący braku legitymacji czynnej powodów do występowania w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu Okręgowego należy uznać, że faktycznie tak jak wskazał Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku „niezasadnym jest wymaganie od powoda zachowania karty pokładowej w celu wykazania stawienia się na odprawie, bowiem przewoźnik lotniczy ma możliwość zweryfikowania, czy pasażer zgłosił się do odprawy i znalazł się na pokładzie (postanowienie TSUE C-756/18)”. Należy dodatkowo zwrócić uwagę, że w piśmie z 1 października 2018 r. (k. 11) skierowanym do powodów linia lotnicza przeprosiła ich za niedogodności związane z rejsem z 17 lipca 2018 r. z B. do W., a zatem nie miała wątpliwości co do ich uczestnictwa w rejsie. Wobec powyższego w ocenie Sądu Okręgowego nie można uznać za zasadny zarzutu braku legitymacji czynnej powodów.

Pozostałe zarzuty apelacji dotyczyły wadliwego w ocenie apelującego przeprowadzenia postępowania dowodowego, co w konkluzji prowadziło do nierozpoznania istoty sprawy. Sąd Okręgowy rozpoznający niniejszą sprawę podzielił te zarzuty.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem sądów powszechnych i Sądu Najwyższego „nierozpoznanie istoty sprawy” w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c. polega na poprzestaniu na błędnym przyjęciu przez sąd pierwszej instancji przesłanki niweczącej lub hamującej roszczenie (prekluzja, przedawnienie, potracenie, brak legitymacji, prawo zatrzymania itp.) albo na zaniechaniu zbadania (w ogóle) materialnej podstawy żądania, niezbadaniu podstawy merytorycznej

dochodzonego roszczenia albo całkowitym pominięciu merytorycznych zarzutów pozwanego. (Postanowienie Sądu Najwyższego z 12 października 2017 r., II PZ 19/17). Wykładnia pojęcia nierozpoznanie istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c. nakazuje przyjąć, że jest to brak rozstrzygnięcia co do przedmiotu sprawy, wyznaczonego treścią i materialno-prawną podstawą żądania powoda, materialno-prawnymi, bądź będącymi ich następstwem, procesowymi zarzutami pozwanego. (postanowienie Sądu Najwyższego z 28 marca 2018 r. V CZ 17/18)

Opisana w orzecznictwie sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu Okręgowego odmowa nadania wiarygodności dokumentom przedstawionym przez pozwanego jedynie z tego powodu, iż były to wydruki pochodzące ze stron internetowych nie był zasadna, to że dokumenty stanowiły wydruk internetowy nie może bowiem powodować automatycznie wątpliwości, co do ich prawdziwości oraz pochodzenia. Jak słusznie wskazał apelujący w niniejszej sprawie powód poza złożeniem pozwu nie wypowiedział się co do dowodów i twierdzeń przedstawionych przez pozwanego, nie można więc przyznać racji Sądowi I instancji, iż powód zaprzeczył lub kwestionował stanowisko pozwanego. W związku z powyższym nie sposób podzielić stanowiska Sądu Rejonowego w zakresie odmowy wiarygodności dowodów przedstawionych przez pozwanego. Pominięcie tych dowodów przy rozstrzyganiu sprawy powoduje, iż nie sposób ocenić, czy pozwana udowodniła, czy też nie nadzwyczajne okoliczności skutkujące opóźnieniem rejsu, na które pozwana się powoływała od początku postępowania. Nadto w ocenie Sądu Okręgowego nie sposób było uznać wnioskowanego przez stronę pozwaną dowodu z opinii biegłego ds. lotnictwa za zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania w sytuacji, w której Sąd Rejonowy inne wnioski dowodowe pozwanego uznał za niewystarczające do wykazania stanowiska pozwanego.

Jak słusznie podnosi w apelacji strona pozwana złożone przez nią dokumenty takie jak oś czasu samolotu (...) z 17.07.2018 r., depesza (...), depesze (...) dla lotniska w B. ((...)) z 17.07.2018 r., wydruki ze strony internetowej (...), raport kapitana dotyczący lotu mogą pozwolić na ustalenie jakie warunki pogodowe panowały w B. 17 lipca 2018 r. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien ponownie przeprowadzić postępowanie dowodowe - nie odmawiając waloru wiarygodności dowodom wyłącznie na podstawie tego, że dowody przedstawione przez pozwanego są wydrukami internetowymi – i ocenić czy faktycznie opóźnienie lotu było spowodowane nadzwyczajnymi okolicznościami na które powołuje się pozwana.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.